

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs
Commissie Wetsvoorstellen

De Staatssecretaris van Financiën
Directoraat-generaal voor Fiscale Zaken
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Amsterdam, 8 maart 2018

Betreft: Commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op de concept aanpassing van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 in verband met het wetsvoorstel btw-behandeling van vouchers (34 755)

Excellentie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van de concept aanpassing van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 in verband met het wetsvoorstel btw-behandeling van vouchers (34 755) (hierna: het Concept), dat op 6 februari 2018 is aangeboden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Het concept geeft de Orde aanleiding tot het maken van de volgende opmerking.

In het Concept wordt onder de Artikelsgewijze toelichting opgemerkt dat het kan voorkomen dat één waardebon alleen al kan worden ingewisseld voor één nader bepaald goed of een door de afnemer te kiezen goed uit een aantal verschillende goederen. Voor het eerste geval kan volgens het Concept gedacht worden aan een waardebon op de verpakking van een fles schoonmaakmiddel die recht geeft op een schoonmaakspons. Het tweede geval kan betrekking hebben op een zelfde waardebon die niet alleen kan worden ingewisseld voor een schoonmaakspons, maar in plaats daarvan ook voor een netje met drie citroenen. Daarna is in het Concept vermeld “Van de toepassing van artikel 21 van het UBOB 1968 moeten deze waardebonnen worden uitgesloten. Ze kwalificeren immers op het moment van uitgifte als een voucher waarop de algemene voucherregels van hoofdstuk V, afdeling 11 van de Wet OB 1968 van toepassing zijn.” Naar de mening van de Orde is dit standpunt niet juist.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

1

Aangezien het in de geschetste casus gaat om ‘om niet verstrekte’ zegels kunnen deze per definitie niet vallen onder de algemene voucherregels. De ‘algemene voucherregels’ hebben immers alleen betrekking op tegen vergoeding verstrekte vouchers, getuige ook de definitie van een voucher in (het voorgestelde) artikel 2a, lid 1, onderdeel t, Wet op de omzetbelasting 1968. Volgens de in genoemde bepaling gegeven definitie is een voucher “een instrument ten aanzien waarvan de verplichting bestaat dat instrument als tegenprestatie of gedeeltelijke tegenprestatie voor goederenleveringen of diensten te aanvaarden en waarbij de te verrichten goederenleveringen of diensten, of de identiteit van de potentiële verrichters ervan, vermeld staan op het instrument zelf of in de bijbehorende documentatie, inclusief de voorwaarden voor het gebruik van het instrument;” [onderstreeping door de Orde]. De Orde doet de suggestie, om verwarring te voorkomen, voormeld voorbeeld te schrappen uit de Artikelsgewijze toelichting bij de aanpassing van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968. Mocht onverhoopt geen aanleiding worden gezien voor een wijziging als voormeld, dan verzoekt de Orde om in de Artikelsgewijze toelichting bij de aanpassing van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968 een nadere toelichting op te nemen waarin op het voorgaande punt wordt ingegaan.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen